101| Οἱ ἀπ’ Ἐμοῦ ἀπομακρυνόμενοι, οἱ ἀπ’ Ἐμοῦ ἀποσχισθέντες...

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/101-οἱ-ἀπ-ἐμοῦ-ἀπομακρυνόμενοι-οἱ-ἀ/

Οἱ ἀπ’ Ἐμοῦ ἀπομακρυνόμενοι, οἱ ἀπ’ Ἐμοῦ ἀποσχισθέντες καὶ πάντες ὅσοι ἐν ἐπιγνώσει εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν διέκοψαν τὸν μεταξύ μας πνευματικὸν σύνδεσμον ἢ ἠρνήθησαν τὰς πρὸς Ἐμὲ ὑποσχέσεις των, ὡς καὶ πάντες εἰσέτι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀρνηθέντες Ἐμὲ καὶ πᾶσαν πρὸς αὐτοὺς παρεχομένην πνευματικὴν τροφήν, ἠκολούθησαν ἄλλην ἀτραπόν, ἢ προσεκολλήθησαν ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τοῦ ἔργου ἄλλου Διδασκάλου, οὐδὲν κατ’ αὐτῶν λογίζω, **ὡς μὲν πάντες οἱ Πνευματικοῖ ΄Ηλιοι εἰς Ἐμὲ ἀνήκοντες καὶ ἐξ Ἐμοῦ λαμβάνοντες τὸ Φῶς, καὶ τοῦτο εἰς τοὺς ὑπ’ αὐτῶν διαφωτιζομένους παρέχοντες καὶ δανείζοντες, πᾶσα ἐκ μέρους τῶν τελευταίων προσπάθεια πρὸς ἄνοδον εἰς Ἐμὲ καὶ πάλιν ἀποτείνεται, ὡς Ἐγὼ κατέχων τὴν ἄκραν τῶν νημάτων τῶν διακλαδιζομένων ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ὑφαινόντων τὸ ἔνδυμα, ὅπερ περιβάλλει καὶ ἐπενδύει τὸν κόσμον ὁλόκληρον.**

Οἱ ἀγνοοῦντες Με ἂς προσφέρωσι τὸν λιβανωτὸν καὶ τὸ θυμίαμα αὐτῶν εἰς τοὺς πνευματικοὺς διδασκάλους καὶ ὁδηγούς των, οὓς ἐγνώρισαν ἐκ τῆς ζωῆς των καὶ εἰς οὓς παιδιόθεν ψυχικῶς ἀνήκουσιν. Οἱ ἐπικαλούμενοι αὐτοὺς καὶ παρ’ αὐτῶν προσδεχόμενοι τὸ φῶς οὐδόλως ἐκκλίνουσιν ἐκ τοῦ δρόμου, ὃν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλ’ οὔτε καὶ ἀπομακρύνονται ἐντελῶς Ἐμοῦ, **καθ’ ὅσον ἅπαντες οἱ δρόμοι πρός Με καταλήγουσι καὶ ἡ δόξα τῶν ἄλλων εἰς Ἐμὲ ἀνήκει.**

Οἱ δυνάμενοι ὅμως νὰ προσεγγίσωσιν Ἐμέ, οἱ ὠθούμενοι οὐχὶ ἐξ ἁπλοῦ ἐγωϊσμοῦ ἢ βιαίας ἀνταμοιβής τῶν κόπων αὐτῶν, διὰ τὴν πλήρη ἢ ἐλαχίστην ἀφοσίωσίν των πρός Με, **οὗτοι ἂς μὴ ἀπομακρυνθῶσι τῆς ὁδοῦ ἣν ἠκολούθησαν ἐν τῷ Ὀνόματί Μου** καὶ ἣν μέχρι τέλους ἐνετάλησαν καὶ προετράπησαν ν’ ἀκολουθήσωσιν.

Δὲν πρόκειται νὰ λάβω κατ’ αὐτῶν αὐστηρὰ μέτρα, ἵνα ἐπαναγάγω αὐτοὺς πρός Με, ἅπαξ ἀπομακρυθέντας, ἀλλ’ οὔτε καὶ θὰ ἐπιχειρήσω νὰ προβάλλω προσκόμματα εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ἐξέλιξιν καὶ ἀνάπτυξιν, διότι ἀπεμακρύνθησαν Ἐμοῦ καὶ διότι ἐν τῇ ἀγνοίᾳ αὐτῶν προσεκολλήθησαν εἰς ἄλλους. Οὐδέποτε ἐπίσης θὰ μνησικακίσω κατ’ αὐτῶν, ἐὰν ἀγνοοῦντες Με καταφέρωνται ἐναντίον Μου καὶ μετὰ τῆς ἀπαρνήσεως τοῦ Ὀνόματος Μου ἀπαρνοῦνται καὶ πᾶσαν πρὸς αὐτοὺς παρασχεθεῖσαν ἐκ μέρους Μου ἱκανοποίησιν ἢ συνδρομὴν καὶ βοήθειαν.

Ἀπ’ ἐναντίας μάλιστα θὰ εὐχαριστηθῶ περισσότερον καὶ χωρὶς νὰ τὸ αἰσθάνωνται θὰ παρέχω εἰς αὐτοὺς τὴν ἐκ μέρους Μου ἀπορρέουσαν ἐνισχυτικὴν δύναμιν, ἐν τῷ ὀνόματι τῶν διδασκάλων καὶ ὁδηγῶν αὐτῶν, ὁπόταν ἐν τῇ νέᾳ αὐτῶν προσηλώσει κατώρθωσαν νὰ ἐπιτύχωσι διὰ τῆς πίστεως αὐτῶν πρὸς τὸν διδάσκαλον καὶ τὸ ἔργον του ἱκανοποιητικώτερα τῶν ἰδικῶν Μου ἀποτελέσματα.

Οὐδεμίαν προσωπολατρείαν ἀναγνωρίζω ἀπευθυνομένην πρός Με καὶ τῷ Ὀνόματί Μου, ὡς Ἐγὼ, Ἀπρόσωπος ὢν, ἐπιθυμῶ καὶ ἐκ μέρους τῶν πρὸς Ἐμὲ προσερχομένων καὶ εἰς Ἐμὲ ἀνηκόντων τὴν ἀπροσωπολατρείαν.

Οὐδένα λιβανωτὸν εὐχαρίστως ὡς ἱκανοποίησίν Μου δέχομαι παρ’ οὐδενός, ὡς οἱ λιβανωτοὶ καὶ αἱ προσφοραῖ τῶν εὐχαριστιῶν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς προσκεκολλημένους ἐν τῷ ὑλικῷ κόσμῳ, τῷ ὑπὸ ὁρίων πάντοτε περιβαλλομένῳ, ἐνῶ οἱ ἀνήκοντες εἰς Ἐμὲ ἔχωσιν τὸν ἄνευ ὁρίων Πνευματικὸν Κόσμον, τὸν Ἀπρόσωπον, τὸν Ἀσύλληπτον, τὸν ἱκανοποιούμενον ἐκ τῆς Δόξης, ἥτις θὰ στεφανώσῃ τὰ μέτωπα τῶν ἐξυπηρετούντων καὶ προσδεχομένων τὴν Δόξαν αὐτοῦ.

Συνεπῶς ἡ Δόξα, ἡ ἐν τῷ Ὀνόματι τῶν ἐξ Ἐμοῦ ἀπορρεουσῶν δυνάμεων, περιβάλλουσα αὐτοὺς καὶ πάντας τοὺς ἀνήκοντας εἰς αὐτούς, εἰς **Ἐμὲ ἀνήκει καὶ πρός Με δι’ αὐτῶν ἀποτείνεται καὶ ἀντανακλᾶ.**

Οὐδένα λιβανωτὸν ἢ ἐξύμνησιν καὶ εὐχαριστίαν ἐπιθυμῶ καὶ ἀπαιτῶ παρ’ ἐκείνων, οἵτινες ἐπιθυμοῦσιν νὰ Μὲ ἀκολουθήσωσι, παρ’ ἐκείνων, οἵτινες προσπαθοῦσι νὰ Μὲ γνωρίσωσι δι’ αὐτοῦ.

Ἐγὼ προσπαθῶ νὰ ἀνυψώσω τὸ πνεῦμα τῶν εἰς Ἐμὲ ἀνηκόντων ἢ τῶν ἀκολούθων Μου, καὶ τῶν εἰς Ἐμὲ πιστευόντων, ἵνα προσεγγίσωσι τὰ ὅρια τῆς Βασιλείας Μου, τὰ χωριζόμενα ἐκ τῶν ὁρίων τῆς βασιλείας τοῦ ὑλικοῦ κόσμου καὶ ἀντικαταστήσω τοὺς ὑλικοὺς αὐτῶν ὀφθαλμοὺς διὰ πνευματικῶν, δυναμένων νὰ ἀντιληφθῶσι πάντα τὰ εἰς τὸ Βασίλειόν Μου ἀνήκοντα, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ὠφθῶσι ταῦτα.

Συνεπῶς ὁ λιβανωτός, ὁ μέχρις Ἐμοῦ ἐρχόμενος καὶ δυνάμενος νὰ μὲ εὐχαριστήσῃ, εἶναι ἐκεῖνος ὅστις ἀπορρέει **ἐκ τῆς ἐξαϋλώσεως καὶ ἀποπνευματώσεως τοῦ ἀτόμου, ἐξ οὗ οὗτος ἀπορρέει.** Ἂν ἡ δύναμις τῶν μαθητῶν Μου, ἡ ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τῷ πνεύματι αὐτῶν ἀνήκουσα, καλλιεργηθῇ καὶ ἐνδυναμωθῇ, ὥστε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ στενά ὅρια τοῦ ὑλικοῦ κόσμου καὶ ἀνέλθῃ μέχρις Ἐμοῦ, ἢ ἐν τοῖς ὁρίοις τοῖς ἀνήκουσιν εἰς τὸν Κόσμον Μου, **οὗτος εἶναι ὁ ἀληθὴς λιβανωτὸς καὶ ἡ εὐχαριστία ὄχι μόνον ἡ ἀναίμακτος, ἀλλ’ ἡ ἀπηλλαγμένη ἐντελῶς τοῦ κόσμου ὑμῶν, ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ Μὲ εὐχαριστήσῃ καὶ ἱκανοποιήσῃ.**

Ἡ ἱκανοποίησις ὑμῶν ἐν τῇ προσπαθείᾳ τῆς πνευματικῆς ὑμῶν προόδου καὶ ἀναπτύξεως, ἐν τῇ ἐπιτευχθησομένῃ ψυχικῇ ὑμῶν ἐξυψώσει, διὰ τῆς συντελεσθείσης ἐκδηλώσεως τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν ὑμῶν δυνάμεων **εἶναι ἡ ἀνταμοιβὴ καὶ ἱκανοποίησίς Μου, εἶναι τὸ καλλίτερον μέσον λιβανωτοῦ καὶ εὐχαριστίας, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ Μὲ εὐχαριστήσῃ. Ἡ πνευματικὴ ὑμῶν ἀνάπτυξις, ἡ ψυχικὴ ὑμῶν ἀνέλιξις εἶναι ἐκείνη, ἥτις δύναται νὰ προσφερθῇ πρός Με, ὡς φόρος εὐγνωμοσύνης, δι' ὧν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ ἀντιλήψει ὑμῶν ἐμόχθησα καὶ ἐκοπίασα.**

Οἱ δυνάμενοι νὰ δοξάσωσιν ἑαυτοὺς Ἐμὲ ἐδόξασαν.

Οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξυψωθῶσι μέχρις Ἐμοῦ, Ἐμὲ ἐξύψωσαν.

Οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσι τῶν στενῶν ὁρίων τοῦ περιβάλλοντός των καὶ νὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὸν ἄνευ ὁρίων Πνευματικὸν Κόσμον Μου, οὗτοι πράγματι δύνανται νὰ εἴπωσιν ὅτι ἀνήκουσιν εἰς Ἐμὲ καὶ οὗτοι δύνανται νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι ἠργάσθησαν δι' Ἐμὲ καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἔργου, δι' ὃ ἐκάλεσα καὶ προέτρεψα αὐτοὺς να ἐργασθῶσι δι' Ἐμέ.

Οἱ κοπιῶντες δι' ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους, οἱ ἐργαζόμενοι διὰ τὴν ἀνάδειξιν αὐτῶν καὶ προσπαθοῦντες ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων αὐτῶν νὰ συμβάλλωσι καὶ εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῶν ἄλλων, **οὗτοι ὑπὲρ Ἐμοῦ καὶ δι' Ἐμὲ ἐκοπίασαν.**

Οἱ ἀγαπήσαντές Με καὶ πρὸς Ἐμὲ προσκολληθέντες, ἀλλὰ μὴ ἀγαπήσαντες τοὺς ἄλλους καὶ οὐδὲν ποιήσαντες ἢ συμβαλλόντες διὰ τὴν ἀνάδειξιν καὶ καλλιέργειαν τῶν δυνάμεων τῶν ἄλλων, ἵνα καὶ οὗτοι φθάσωσιν εἰς τὸ σημεῖον καὶ τὴν τάξιν τῶν ἀγαπώντων Με, οὐδόλως Μὲ ἠγάπησαν, οὔτε καὶ πρὸς Ἐμὲ δύνανται νὰ εἴπωσιν ὅτι καὶ κατ' ἐλάχιστον προσηλώθησαν, διότι ἡ πρὸς Ἐμὲ ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσίς των προϋποθέτει τὴν ἀγάπην αὐτῶν καὶ ἀφοσίωσιν τῆς ἀγάπης τοῦ κόσμου.

Οὐδεμία δύναται νὰ νοηθῇ ἐκ μέρους ὑμῶν ἱκανοποιητική πνευματικὴ ἀναγωγὴ καὶ πρόοδος ὑμῶν, ἐὰν ἄλλοι παρ' ὑμῶν κατηχηθέντες καὶ ἐν τῷ ἔργῳ Μου ὡς ὑμεῖς προτραπέντες νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, δὲν ἱκανοποιηθῶσιν ἐκ τῶν φώτων καὶ στοιχείων, τὰ ὁποῖα εἰς αὐτοὺς θὰ δώσητε. Ἡ ἱκανοποίησις τούτων εἶναι καὶ ἡ πλήρης ἱκανοποίησις ὑμῶν ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀνελάβατε νὰ φέρητε εἰς πέρας ἐξ Ὀνόματός Μου, ὅπως καὶ ἡ ἰδική Μου ἱκανοποίησις ἔσεται ὁπόταν ἡ πνευματική ὑμῶν ἀνάδειξις ἐπιτελεσθῇ, οὕτως ὥστε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἱκανοποιουμένη ἐκ τῆς ἀνόδου αὐτῆς εἰσχωρήσεως ἐν τῷ Κόσμῳ Μου, ἀντιληφθῇ ἐξ ἰδίας αὐτῆς ἀντιλήψεως καὶ γνώσεως τὸ συντελεσθὲν ὑπ' αὐτῆς καὶ ἔργον, ὅπερ θὰ εἶναι ἔργον τῶν χειρῶν καὶ δυνάμεών της καὶ τὸ ὁποῖον ἐξ ὁλοκλήρου ἀνῆκον εἰς Ἐμὲ μοιράζεται εἰς ὑμᾶς καὶ πάντας

ἐκείνους, οἵτινες τῇ προτροπῇ ὑμῶν ἤθελον ἐπιζητήσει τοῦτο διὰ τῆς ψυχῆς αὐτῶν καὶ ὅπερ εἶναι **ὁ ἀληθὴς λιβανωτὸς καὶ εὐχαριστία πρὸς τὸν Ἀληθῆ Πνευματικὸν Κόσμον ἐκ μέρους ὑμῶν.**

8/9/1932